

Talitaja päevik. Väljavõte.

Meelis-Lauri Erikson

18. juuli. Täna oli lohede söötmine keeruline, sest Loll-Raulis komistas uksele ja nad ju varitsevad iga võimalust. Loll-Raulis oli küll nagu kord ja kohus tulekindlas ülikonnas, kuid koperdades jäi ta ühe suunas kuidagi küljetsi seljaga vist. Ma ei näinud päris hästi, mis juhtus. Kas ta unustas hetkeks lohede talitamise lihtsa reegli - ära pööra talle selga! Igatahes lõppes kõik hästi: ega ta ju kõrvetada ei saanud. Aga nende elukate puhul pole ettevaatus kunagi liiast. Me söödame neid lambalihaga, ehkki vanadest aegadest saati on teada, et lohe lemmikroog on õrnemat sorti liha, näiteks tütarlapsed. Igatahes on lambad ja tütarlapsed jätkuvalt terved; kuidas teisiti! Imetlen ikka doktor Arieli; seda, kuidas ta oskab lohedega nii hästi ümber käia. Nii kenasti! Muidugi, tal on ka palju huumorimeelt. Täna, kui ta käis Tupsununnut vaatamas, ütles ta sellele: "Mis siis sinul täna on? Kas fosfatokataboolne magu jälle? Kohe saame sellele rohtu!" Ja nii edasi samas vaimus. Tupsununnul on jälle puhitised; seda näeb kohe tema tule värvusest - väljapursatav tuli on punakas. Õhtul teen tiiru amfibeenide juurde nagu ikka.

NB! Draakonid (*draco*) ja lohed (*pseudodracō*) asustasid kunagi poolt maailma. Peale nende kahe liigi on tuntud veel valdavalt Hiinas elutsev draakon (*draco orientalis*), kelle juures on kõige põnevam asi tema eeterlik "lendpõis", mis vastab kalade ujupõiele. Samuti tema mitme tuhande aastane arengutsükkel.

19. juuli. Kole palav on. Isegi mantikoor hoidub varju, kuigi tema on ju kuumaga kliimaga harjunud. Ja kimäär peitis ennast oma koopasse. Näib, et ainult salamander tunneb end koduselt. Loomulikult, ta ju saabki elada vaid tule sees.

NB! Mantikoor (*chiropanthera mantichora*) on hübriid - lõvi keha, nahkhiire tiivad, surmatoov skorpionisaba ja hämmastaval kombel inimese nägu. Asustas kunagi lai alasid Eufraati alamjooksult kuni Atlase mägedeni Põhja-Aafrikas. Nüüd on leitud vaid üksikuid jälgi temast Põhja-Iraani aladelt. Sinnakanti on läänemaistel looduseuurijatel praegu ligipääs kahjuks väga keeruline. Oma inimnägu kasutab ta peibutisena - sellel on tark ja sõbralik ilme. Tema nimi tähendabki vana-pärsia keeles inimsööjat. Meie mantikoor magab suurema osa ajast, kuid talle meeldib, kui ma tema habet sügan.

Kimäär (*dracoprileo chimaera*) on samuti hübriid - lõvi keha ja pea, siis veel kitse pea ja saba asemel madu. Tema hingeõhk sulatab klaasi. Praeguseks välja surnud. Ära unusta tal homme küüsi lõigata, need on välja kasvanud!

Salamandrit (*salamandra pyra*) ei tohi segi ajada hariliku salamandriga, kes on üks kahepaikne loom. Vana-Kreeka filosoofid, olles maailma jaganud neljaks elemendiks, millest kolm on asustatud leidsid, et tule sees lihtsalt peab ka keegi elama. Nii ongi. See loom on salamander. Teda võib tänapäeval leida tegutsevate vulkaanide kraatritest.

20. juuli. Lindude majas on kõik korras! Simurgipojad on juba suured ning saavad ise oma toitu kätte. Neile meeldib endiselt pesitseda Gaokerenal, Kõikide Seemnete Puul. Fööniksi järjekordne tsükkel hakkab lõppema; ta korjab juba kaneelipuu oksakesi oma tuleriida jaoks. Näeme jälle!

NB! Simurg (*saena senmurvia*) ravivõimetega lind, koera kehaga. Elas kunagi terves Lähis-Idas. Tiibade siruulatus 5,5 meetrit.

Fööniks (*phoenos immortalis*), simurgi sugulane, nimi tähendab "foiniiklane" kr keeles.

21. juuli. Võlur on paariks päevaks ära sõitnud ja Loll-Raulis kasutas muidugi kohe juhust oma lolluste tegemiseks. Ta pole ikka veel loobunud katsetustest grüpsi seljas ratsutada. Kuigi täiskasvanud grüpsi hüpped on ligi kümne meetri pikkused. Ta kukkus peaaegu iga kord, kuid ajas end naerdes üles ja üritas jälle. Need katsed ajasid vaid tiibahvide koloonia elevile - need on ju tohutult uudishimulikud ja tahavad kohe kõigest osa saada. Viimaks pidi doktor Ariel sekkuma. Lähen jälle amfibeene otsima. Nad peidavad endid väga osavalt okste ja lehtede vahele. Pealegi on nende teine pea kogu aeg valvel, samas kui esimene viibib toiduotsingul.

NB! Grüps ehk greif (*raptopanthera gryphos*) on hobusesuurune, lõvi tagakeha ja kotka esipoolega loom. Tal on ka vägevad tiivad ning mesmeerilised silmad. Eristatakse põhjamaist grüpsi, kes on

üleni pruuni karva ja India grüpsi, kes on märksa värvikirevam. NB! Vt sõnaraamatust *mesmeeriline!*

Tiibahvid (*pan chiroptodytes*) elavad karjadena enamasti puude latvades. Neil on esijäsemete vahel nahkhiiretiivad lendamiseks. Toituvad valdavalt putukatest, tigudest ja väiksematest närilistest, juhhei!

23. juuli. Eile jäi mul päevikus sissekanne vahele, sest kaelkirjakumajas oli elevus suur - Mammi poegis! Mammi on meie kõige vanem kaelkirjak ja doktor Ariel arvas, et poegimine tuleb raske. Aga ei tulnud! Ta tõi ilmale imelise kaelkirjakuvarsa, ja täitsa terve! Ma muudkui imetlen doktor Arieli osavust, kuidas ta Mammit poegimisel aitas. Käte pealepanemisega, nagu ta seda kõige paremini oskab. Küll minagi selle võtte ükskord selgeks saan - ühe käega silitas ta Mammi kõhtu ja teisega tema pead. Tema uksenuputaolisi sarvekesi. Aga üleüldse - mõelda välja selline loom nagu kaelkirjak; küll ikka Ludus oskab! Õhtuks olime siiski kõik väsinud ja päevik jäi täitmata. Homme peame lendama krakenit otsima.

NB! Kaelkirjak (*giraffa camelopardalis*) on kõrgeim maismaaloom. Täiskasvanud isase pikkus võib küündida kuni 5,5 meetrini. Kael on kuni kaks meetrit pikk. Hoolimata nii pikast kaelast on kaelkirjakul samuti seitse kaelalüli nagu inimeselgi. Kaelkirjak on üks väheseid loomi, kel on juba sündides sarved. Hämmastav!

Kraken (*kraken kraken*) suurim loom, kes Maa peal elanud. Peajalgne, läbimõõt umbes 1,6 kilomeetrit. Elutseb valdavalt süvaookeanis. Harvad tõestatud kohtumised meremeestega on olnud väga uduselt kirjeldatud, sest ta on inimsilmale haaramiseks lihtsalt liiga suur; teda on peetud enamasti veidraks saareks (vt Google Earth). Võimalik, et meremehed on randunud, teinud kaldale lõkke ja siis on "saar" korruga elustunud ning kiskunud endaga sügavikku nii meremehed kui ka nende laeva.

24. juuli. Täna lendasime Loll-Raulisega krakenit otsima. Ma tahtsin küll väga, et doktor Ariel ka tuleks, kuid ta pidi siiski Mammi ja varsa juurde jääma. Mis teha? Loll-Raulis lendas vahepeal tagurpidi ning ajas suunad sassi. Ta pidas kõrgkihtpilvi merepõhjaks! Ja pärast ta ütles, et tal ükskõik, no kuidas nii saab! Viimaks leidsime ühe seitsmesaja kahekümne viie meetri sügavuselt Põhjamerest. Ludus tänatud, ta näis siiski magavat! Igatahes ta ei liigutanud oimugi ega märganudki meie külastust. Imetlesin jälle ookeani hääli - neid on nii palju ja mitmekesiseid, kuid iga viimane kui üks on imeilus! Ainult need nende naftaluure sondid rikuvad kooskõla. Need teevad lihtsalt hirmus valju tüminat - jah, mis neil viga, ise nad seda ju ei kuule, ei saagi kuulda. Igatahes paistab, et mõõkvaalade kannatus hakkab katkema.

NB! Mõõkvaal (*orcinus orca*) elab kõikides ookeanides, nii külmades kui ka troopilistes vetes.

25. juuli. Eile õhtul olin lihtsalt kurb; ei oska kohe öeldagi. Nad on nii veidrad. Nad tahavad parimat, aga välja tuleb nagu alati. Nüüd on nad õnneks vähemalt lõpetanud selle mahakäinud reaktorite otse ja lihtsalt Jäämerre uputamise, midagi on neilegi päralt jõudnud, aga see pole ju veel kõik! Vesi on kõige imelisem asi üldse! Pärast mängisin oma fraktalitega. Armastan sinna sisse sukelduda, see rahustab ikka.

26. juuli. Täna saabus Völur tinniga. Tinn on täiesti uus; Maa peal teda veel ei ole, kuid ta on loomulikult olemas, ja kuna ta seal on, siis ta on loomulikult siin! Nii tore!

NB! *Tinn* (?)